

The Semantic Frames of the Verb “Absara” (beholding) in the Holy Quran and their Persian translations (Based on Charles Fillmore's the Semantic Meaning Theory)

**Maryam Bakhshi¹, Mohammad Reza Eslami², Hasrat Omoyi³,
Mohammad Pashaie⁴**

^{1, 2, 3.} Department of Arabic Language and Literature, Azarbaijan Shahid
Madani University, Tabriz, Iran

⁴. Department of Persian Language and Literature, Azarbaijan Shahid
Madani University, Tabriz, Iran

Abstract

Semantic science in the search for meaning has a profound relationship with translation science and is one of the methods to review and criticize translation. The present article is an attempt to study the semantic frames of the verb “Absara” (beholding) in the Quranic verses of the Holy Quran and their Persian translation according to the Fillmore's semantic meanings theory (Ansarian, Fooladvand, Khorramshahi & Makarem shirazi). In the Quranic examples under research, the verb “Absara” (beholding) has a visual-perceptual semantic frame as the central semantic frame and six cognitive formats of seeing, looking, understanding, thinking, illuminating, and discerning that its primary basis is seeing with eyes on the head. The outcome of the research shows that the translators were unanimous in three semantic formats (seeing, illuminating & looking) and paid attention to the context of the verse in which the verb is used. But in the semantic format of "understanding" and "discerning," none of them carefully considered the context of the verse. And only Khorramshahi translated correctly the semantic form of thinking based on Syntagmatic Relationships.

Keywords: Holy Quran, Translation Criticism, Charles Fillmore's the Semantic Meaning Theory, The verb (Absara).

قالب‌های معنایی فعل «أبصَرَ» در قرآن کریم و بررسی ترجمه آنها

بر پایه نظریه معنایشناسی قالبی چارلز فیلمور

مریم بخشی^{۱*}، محمدرضا اسلامی^۲، حسرت اومویی میلان^۳، محمد پاشایی^۴

۱ و ۲- استادیار گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران

m.bakhshi8@gmail.com, Mr.eslamy@yahoo.com

۳- کارشناسی ارشد مترجمی زبان عربی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز ، ایران

mr.samad1397@gmail.com

۴- استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران

m_pashaie@yahoo.com

چکیده

علم معنایشناسی در پی یافتن معنا، ارتباط عمیقی با علم ترجمه دارد و یکی از روش‌های بررسی و نقد ترجمه است. مقاله حاضر در چهارچوب نظریه معنایشناسی قالبی چارلز فیلمور، تلاشی است برای بررسی قالب‌های معنایی فعل «أبصَرَ» در آیات قرآن کریم و بررسی ترجمه فارسی آن (انصاریان، فولادوند، خرمشاهی و مکارم شیرازی). در نمونه‌های قرآنی بررسی شده، فعل «أبصَرَ» دارای یک قالب معنایی دیداری - ادراکی به عنوان قالب معنایی مرکزی و شش قالب شناختی دیدن، نگریستن، درک‌کردن، اندیشیدن، روشنایی‌بخشیدن و بصیرت‌یافتن است که پایه ابتدایی آن، همان دیدن ظاهری با چشم سر است. نتایج این بررسی نشان می‌دهند مترجمان در سه قالب معنایی (دیدن، روشنایی بخشیدن، نگریستن) اتفاق نظر داشته‌اند و به بافت آیه‌ای توجه داشته‌اند که فعل مدنظر در آن به کار رفته است؛ اما درباره قالب معنایی «درک‌کردن» و «بصیرت‌یافتن»، هیچ کدام به بافت آیه دقت نظر نداشته‌اند و درباره قالب معنایی اندیشیدن، فقط خرمشاهی براساس بحث همنشینی الفاظ، ترجمه صحیحی ارائه کرده است.

واژه‌های کلیدی: قرآن کریم، نقد ترجمه، معنایشناسی قالبی چارلز فیلمور، فعل «أبصَرَ».

شبکه معنایی قالب بنیاد^۲ چارلز فیلمور^۳ شبکه‌ای است که معنی یک واژه را با توجه به ساختار مفهومی (قالب^۴) آن واژه مشخص ارائه می‌دهد. فیلمور معتقد است معناشناسی قالبی^۵ روش اصولی برای ارتباط بین تحلیل‌های زبانی و دانش بشر از هر بخش زبان است (دلارامی‌فر، ۱۳۹۶، ص. ۸۰).

از جمله چالش‌های پیش روی مترجمان، وجود واژگان چندمعنا در قرآن است. به سبب اینکه با نظریه قالب بنیاد فیلمور، رابطه میان معانی مختلف یک واژه چندمعنا بررسی و به تصویر کشیده می‌شود، نگارنده بر آن است با استفاده از این نظریه نشان دهد قالب‌های معنایی فعل «أَبْصَرَ» (باب إفعال فعل بصر) در ترجمه‌های مختلف با توجه به روابط همنشینی و جانشینی این فعل با دیگر الفاظ، دارای معانی مختلفی است. این روابط معنایی از وجود جزء‌های هسته یکسان در بین قالب‌ها سرچشمه می‌گیرد که تا کنون به این تشابه در بین مفاهیم مختلف افعال چندمعنا کمتر پرداخته شده است. بنابر اهمیت پیوند واژگان در بافت زبانی و توجه داشتن به تفاوت‌های معنایی میان واژگان هم معنای یک زبان در ترجمه قرآن کریم، در پژوهش حاضر با رویکرد زبانشناسی شناختی و بر پایه نظریه معناشناسی قالبی چارلز فیلمور، قالب‌های معنایی فعل «أَبْصَرَ» ابتدا در زبان عربی و در زبان قرآن، سپس در ترجمه فارسی مکارم شیرازی، خرمشاهی، انصاریان و فولادوند بررسی شده‌اند. نیز در خلال آن به پرسش‌های زیر پاسخ داده شده است: فعل «أَبْصَرَ» در بافت آیات قرآنی و با توجه به همنشینی کلمات، دارای چه قالب‌های معنایی است؟

² - Frame Semantics³ - Charles J. Fillmore⁴ -frame⁵ -frame semantics

طرح مسئله

در فرآیند ترجمه، اساسی‌ترین گام پس از مراجعه به فرهنگ لغت و یافتن معنای واژه، توجه به بافت کلامی واژه به کاررفته است. مترجم ممکن است با افعالی رو به رو شود که دارای چندین معنا در قالب‌های مختلف باشد؛ از این‌رو توجه به افعال چندمعنا و ارائه ترجمه صحیح آنها، اهمیت زیادی دارد. ویژگی اصلی افعال چندمعنا، وجود تنوع معنایی است که در بین این معانی، ارتباط و نقاط مشترک به وجود می‌آورد (عموزاده و کریمی دوستان و شریف، ۱۳۹۵، ص ۱۱۸). در حقیقت، چندمعنایی^۶ با توجه به مفهوم مقولات شعاعی توصیف می‌شود (لیکاف، ۱۹۸۷، ص ۸۴؛ به نقل از افراشی و صامت، ۱۳۹۳: ۳۸). بر اساس این، برای مقوله متشکل از معنی یک واژه چندمعنی، ساختاری مدور تصور می‌شود که مفهوم پیش نمونه در کانون آن قرار دارد و سایر معانی که هریک به دلیلی با این مفهوم کانونی تفاوت دارند، در فواصلی از کانون، روی شعاع این دایره قرار می‌گیرند. شباهت خانوادگی موجب می‌شود این معانی در چنین ساختار مقوله‌ای قرار بگیرند. این نگرش، مدلی برای بررسی چندمعنایی ارائه می‌دهد که در آن یک یا بیش از یک معنی از جایگاه کانونی تری برخوردارند (افراشی و عسگری، ۱۳۹۶، ص ۶۴)؛ از این‌رو اصطلاح چندمعنایی، نگرشی نو به افعال چندمعنا است که معناهای مرتبط به هم دارند و براساس بافت و ترکیبی که به کار رفته‌اند، معنای فعل تعیین می‌شود. به بیان دیگر، تفاوت‌های محسوسی بین معانی افعال چندمعنا وجود دارد که باید آنها را شناخت و به‌ویژه در امر ترجمه نباید آنها را به جای هم به کار برد.

⁶ -Polysemy

مصلایی پور یزدی و همکاران، فصلنامه کتاب قیم، سال چهارم، ش ۱۰، ۱۳۹۳. مقاله مذکور معناهای لغوی واژه بصیرت را همراه با همنشین‌های آن در نهج‌البلاغه بررسی کرده که البته نتایج و رویکرد این مقاله با مقاله پیش رو متفاوت است.

«بصیر و هم‌خانواده‌های آن در قرآن، معناشناسی واژگان با رویکرد ساخت‌گرای»، فرزانه اسلامیان، دو فصلنامه صحیفه میین، شماره ۵۹، سال بیست و دوم، بهار و تابستان ۱۳۹۵. در این مقاله با تکیه بر واژه بصیر، رویکردی متفاوت و نتیجه‌ای متفاوت با مقاله پیش رو دارد و نتیجه آن این است که بصیربودن خدا به معنای علیم، حکیم، لطیف، خبیر و محیط‌بودن است. و بصیربودن انسان به این معناست که دارای قوه تعقل باشد.

«قالب‌های معنایی فعل «رأى» در آیات قرآن کریم و برگردان فارسی «بر پایه نظریه معناشناسی قالبی چارلز فیلمور»» از فرزانه حاج قاسمی و نصرالله شاملی، دو فصلنامه مطالعات ترجمه قرآن و حدیث، دوره ۳، شماره ۶، ۱۳۹۵. تشابه این مقاله با مقاله پیش رو در استفاده از نظریه، واحد بوده و با توجه به عنوان، هر کدام به بررسی فعل‌های متفاوتی می‌پردازند. نتایج این پژوهش، نشان می‌دهد ترجمه ارائه شده مترجمان گاهی متفاوت و گاهی مشابه است؛ ضمن آنکه گاهی مترجمان برای ارائه ترجمه به روابط همنشینی و جانشینی توجه داشته‌اند و گاهی به آن توجه نکرده‌اند. شایان ذکر است مقاله مذکور الگوی کار پژوهش حاضر است.

«شبکه شعاعی معنای دیدن در خطبه‌های نهج‌البلاغه بر پایه معناشناسی شناختی قالبی «بررسی موردی فعل رأى با تکیه بر ترجمه‌های دشتی، جعفری

کدام یک از مترجمان، در ترجمه به نقش بافت زبانی واژگان با یکدیگر توجه کرده‌اند؟ کدام یک از قالب‌های معنایی فعل «أبصَر»، به صورت صحیح در ترجمه مترجمان منتخب رعایت شده است؟

۱- پیشینه پژوهش

پژوهش‌های فراوانی با رویکردهای متفاوت زبانشناسی و نقد ترجمه درباره قرآن کریم انجام شده است؛ اما درباره بررسی حوزه شبکه معنایی فعل «أبصَر» با استناد به نظریه معناشناسی قالبی، پژوهشی صورت نگرفته و نیز ترجمه فارسی این فعل و مشتقات آن تا کنون بحث و بررسی نشده است. در اینجا به پژوهش‌های انجام‌شده با رویکرد معناشناسی و ترجمه اشاره می‌شود:

«بصیرت در قرآن با تکیه بر آیه ۱۰۸ سوره یوسف»، محمدرضا ستوده‌نیا، مطالعات قرآن و حدیث، سال دوم، شماره دوم، بهار و تابستان، ۱۳۸۸. در این مقاله به واژه بصیرت و مشتقات آن ازجمله بصر پرداخته شده و بدون در نظر گرفتن مدلی، یکی از معانی آن، دیدن با چشم سر معرفی شده است. این مقاله از کنار فعل «بصر» با اشاره بسیار کوتاه گذر کرده است.

«تحلیل چندمعنایی افعال زبان فارسی براساس نظریه قالب‌های معنایی»، الهام فتحی چقازاده، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور، تهران، راهنمای آزیتا افراشی، ۱۳۸۹. پایان‌نامه حاضر، چندمعنایی افعال زبان فارسی را براساس نظریه قالب‌های معنایی فیلمور بررسی کرده است.

«معناشناسی بصیرت در نهج‌البلاغه»، عباس

از دیرباز و شاید از زمان نگارش نخستین واژه‌نامه‌ها، واژگان نگارها به طور عملی با این پدیده واژگانی و معنایی سروکار داشته‌اند. همچنین اینکه ذیل مدخل یک واژه کدام معانی آن باید درج شود، اذهان واژگان نگارها را به خود مشغول کرده است (همان، ص ۳۶). چندمعنایی اصطلاحی در زبانشناسی است که برای واژه، صرفاً یک معنای معجمی در نظر نمی‌گیرد؛ بلکه مؤید این مطلب است که یک واژه ممکن است دارای چندین معنی مرتبط به هم باشد که براساس ترکیب و بافت به کاررفته در آن، یکی از آن معنای بروز می‌کند. «لیکاف چندمعنایی را براساس نظریه مقولات شعاعی بررسی کرد» (مشکین فام و دهقانی، ۱۳۹۷، ص ۵).

۲-۲- شبکه شعاعی

اصطلاح چندمعنایی، ما را وارد مقوله شعاعی زبانشناسی شناختی و به تبع آن معناشناسی شناختی می‌کند (حاجی قاسمی و شاملی، ۱۳۹۵، ص ۶۵). منظور از مقولات شعاعی این است که معنی جدگانه در پیرامون یک معنای مرکزی یا پیش‌نمونه تشکیل می‌شوند (اوائز و گرین، ۲۰۰۶، ص ۳۳۱). ارتباط معنای گوناگون واژه‌ها، به وجود آورنده شبکه شعاعی شناختی، معنا را به صورت شبکه‌ای در نظر بگیرند که به آن شبکه شعاعی معنا می‌گویند (قائمه‌نیا، ۱۳۸۶، ص ۳۱۰). به بیان دیگر، معنای واژه‌ها درباره یک معنای مرکزی شکل می‌گیرند و این معنای مرکزی معنای دیگری را می‌سازد؛ با تکثیر این معنای، شبکه‌ای ساخته می‌شود که شبکه شعاعی نام دارد (اوائز و گرین، ۲۰۰۶، ص ۳۳۳). در چارچوب شبکه شعاعی یک واژه، شعاعی از معنای شکل می‌گیرد که هر کدام

و شهیدی"؛ نصرالله شاملی و فرزانه حاج قاسمی، پژوهشنامه نهج البلاغه، سال پنجم، شماره ۱۹، پاییز ۱۳۹۶. مقاله مذکور همچون مقاله قبلی، صرفاً در استفاده از نظریه معناشناسی قالبی چارلز فیلمور با مقاله پیش رو مشابه است و شبکه شعاعی فعل رأی را در خطبه‌های نهج البلاغه بررسی کرده است.

«روابط معنایی فعل "گرفتن" در زبان فارسی: رویکرد معنی‌شناسی قالب‌بنیاد فیلمور (۱۹۹۷)»، منصوره دلارامی فر و همکاران، پژوهش‌های زبانی، دوره هشت، شماره شش، ۱۳۹۶. این مقاله معناهای فعل «گرفتن» را در زبان فارسی براساس معنی‌شناسی قالب‌بنیاد فیلمور بررسی کرده است.

۲- مباحث نظری پژوهش

از مباحث مهم زبان‌شناسی، موضوع چندمعنایی است؛ به این معنا که دلالت‌های یک واژه بر معناهای مختلف را بررسی می‌کند. در این بررسی، چندمعنایی، ما را به موضوع شبکه شعاعی رهنمون می‌کند. ارتباط معنای گوناگون واژه‌ها، به وجود آورنده شبکه شعاعی معنا است؛ اما هر واژه می‌تواند در بافت‌های گفتاری متفاوت و براساس بحث هم‌نشینی واژه‌ها، قالب معنایی و مفهومی مختلف و غیر از معنای مرکزی دارد. در ذیل هر کدام از این مفاهیم و اصطلاحات ذکر شده‌اند:

۱-۱- چندمعنایی

چندمعنایی واحدهای واژگانی، پدیده‌ای جهانی است که در همه زبان‌ها، از خانواده‌های زبانی متفاوت و در تمام دوره‌های تاریخ‌شان اتفاق می‌افتد (افراشی و صامت، ۱۳۹۳، ص ۳۰)؛ اینکه یک واژه معنای متفاوتی دارد، کشف تازه‌ای نیست و مسئله‌ای است که

مفهومی مختلف و غیر از معنای مرکزی^۲ خود داشته باشد؛ بنابراین، بافت موقعیتی گفتار در بسط معنای قاموسی واژگان تأثیر بسزایی دارد. معنای یک واژه با در نظر داشتن واژگان مرتبط با آن شناخته می‌شود» (حاجی قاسمی و شاملی، ۱۳۹۵، ص ۶۲). به بیان دیگر، درست است که برای یافتن معنای یک واژه باید به فرهنگ لغت مراجعه کرد و این فرهنگ لغت است که معنای واژه را تعیین می‌کند، اما زمانی که واژه‌ای در کنار واژگان دیگر قرار گیرد و در ترکیب و بافتی متفاوت با بافت قبل استفاده شود، این هم‌نشینی روی معنای واژه و تولید مفهوم جدید تأثیر می‌گذارد؛ از این‌رو برای فهم و ترجمه متن باید به این نکته توجه شود. برای بیان ارتباط اصطلاح‌های چندمعنایی و شبکه‌شعاعی و روابط هم‌نشینی، باید گفت چندمعنایی این است که یک واژه دارای چندین معنا باشد. شبکه‌شعاعی حالت پیشرفته اصطلاح چندمعنایی است. در شبکه‌شعاعی یک معنای مرکزی در نظر گرفته می‌شود که معنای دیگر به صورت شعاعی با آن مرتبط‌اند و براساس بافت گفتاری و روابط هم‌نشینی یکی از چندمعنایها انتخاب می‌شود.

۴- نظریه معناشناسی قالبی فیلمور

یکی از کلیدی‌ترین مفاهیم زبان‌شناسی شناختی مفهوم «قالب» است. این بحث را نخستین بار، فیلمور در زبان‌شناسی شناختی مطرح کرده است. او در مقاله‌ای با عنوان «معناشناسی قالب» این مدل را مطرح کرد.

به نظر فیلمور، عامل بسیار مهمی در معناشناسی نقش دارد که نظریات قبلی آن را نادیده گرفته‌اند. این عامل، «قالب» است. ما معنای عبارت‌های زبانی را به

در بافت و موقعیت مناسب خود هویت می‌یابند. به بیان دقیق‌تر، «نکته حائز اهمیت اصطلاح شبکه شعاعی و هم‌معنایی، در معناشناسی شناختی، آن است که هر واژه می‌تواند در بافت‌های گفتاری متفاوت، قالب معنایی و مفهومی مختلف و غیر از معنای مرکزی خود داشته باشد» (حاجی قاسمی و شاملی، ۱۳۹۵، ص ۶۲).

۳- روابط هم‌نشینی

روابط هم‌نشینی یکی از نشانه‌های زبانی است که مربوط به ترکیب کلمات در جمله با کلام و نسبت‌های هم‌جواری آنهاست. واژگان در طول کلام، به دلیل زنجیروار بودنشان با یکدیگر در تماس‌اند. به کلماتی که در جوار یک کلمه قرار گرفته‌اند، کلمات هم‌نشین آن کلمه گفته می‌شود (صفوی، ۱۳۷۸، ص ۱۱۹-۱۱۷). به بیان دیگر، به ارتباط معمولی یک واژه با واژه‌های معین و خاص دیگر در زیان، هم‌نشینی گفته می‌شود (مختار عمر، ۱۴۲۷، ص ۷۴)؛ مثلاً «هدایت» در آیه (إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَّنُوا بِرَبِّهِمْ وَزَدْنَاهُمْ هُدًى) (کهف: ۱۳) به معنای «ایمان» و در آیه (فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنْ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدًى أَفَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزُنُون) (بقره: ۳۸) به معنای «پیامبران و کتاب‌های آسمانی است که تشخیص هریک، واپسی‌به سیاق و بافت زبانی واحدهایی است که روی محور هم‌نشینی در ترکیب با هم قرار گرفته‌اند. پس مفهوم هم‌نشینی، چیزی جز ارتباط یک عنصر زبانی با دیگر عناصر تشکیل دهنده زبان نیست (محققیان، ۱۳۹۳، ص ۳۲).

«نکته حائز اهمیت اصطلاح شبکه شعاعی^۱ و هم‌معنایی در معناشناسی شناختی، آن است که هر واژه می‌تواند در بافت‌های گفتاری متفاوت، قالب معنایی و

²-core meaning

¹- Radial network

نمی‌شود؛ برای مثال، در قالب معنایی افعال تجاری، برای محقق شدن فعل خریدن، عناصری همچون فروشنده (فاعل)، خریدار (فاعل دوم) و کالا (مفهول) فراهم است. فعل فروختن و خرج کردن و هزینه کردن هم همین طورند؛ اما هر کدام بخشی از قالب را برجسته می‌کنند (ر.ک: حسابی، ۱۳۹۴، ص ۵).

تفاوت معنایی مفهومی هم‌معناها، نتیجهٔ تغییر رابطهٔ حاکم بر عناصر فعلی است و از همین رو نمی‌توان در هر ترکیب زبانی هم‌معناها را جایگزین یکدیگر کرد» (شاملی، ۱۳۹۶، ص ۱۰۴)؛ بنابراین «درک معنای واژگان و ترکیب‌های زبانی بدون شناخت واحد ترجمه و خارج از متن میسر نیست و باید در چهارچوب روابط نحوی و معنایی حاکم بر متن تغییر و تفسیر یابد» (طهماسبی و جعفری، ۱۳۹۳، ص ۱۰۵). کلمات قالب را در ذهن گوینده/شنونده بر می‌انگیزانند و مترجم به قالب گفته یا متنی استناد می‌کند که کلمات در آن رخ می‌دهد (حسابی، ۱۳۹۴، ص ۵). به بیان دیگر، قالب معنایی براساس همنشینی واژه‌ها و ترکیب آنها به دست می‌آید و نظریهٔ فیلمور به آن دلیل به کار می‌رود که برای دریافت قالب معنایی، ارکان اصلی تشکیل‌دهنده آن فعل را به صورت تجربی بررسی کند.

۳- بحث و بررسی

۱-۳- شبکهٔ شعاعی فعل «أبصرَ»

یکی از طبقات معنایی افعال در همهٔ زبان‌ها، فعل‌های حسی A هستند. فعل‌های حسی در معنای نخست خود به عملکرد یکی از حواس پنج گانه دلالت دارند. منظور از افعال حسی، فعل‌هایی مانند «دیدن»، «شنیدن»، «بوییدن»، «چشیدن»، «خوردن» و

کمک قالب‌های متناسب می‌فهمیم. قالب‌ها ابزارهای اضافی برای نظم و سامان‌دادن به مفاهیم نیستند؛ بلکه بدون آنها فهم جمله‌ها امکان‌پذیر نیست؛ از این‌رو، قالب‌ها در معناشناسی نقش اجتناب‌ناپذیری دارند. فیلمور معناشناسی قالب را «مدلی برای معناشناسی فهم» توصیف می‌کند و آن را در مقابل معناشناسی شرایط صدق قرار می‌دهد. این معناشناسی به فهم آنچه که گوینده یک متن اراده می‌کند و آنچه خواننده از متن می‌سازد، کمک می‌کند. به عبارت دیگر، این مدل در فهم مراد گوینده و نحوه بازسازی متن کمک می‌کند (قائمی‌نیا، ۱۳۸۶، ص ۹). منظور فیلمور از معنی‌شناسی قالب بنياد «برنامه‌ای تحقیقاتی در حوزهٔ معنی‌شناسی تجربی و به دست دادن چهارچوب توصیفی برای ارائه نتایج این پژوهش» است. معنی‌شناسی قالب بنياد به واژه‌ها نگاه جدیدی می‌اندازد و می‌کوشد برای خلق واژه‌ها و عبارت‌های جدید، اصولی تعیین کند تا از رهگذر آن بتوان معانی تازه‌ای به واژه‌ها افزود و معانی اجزای تشکیل‌دهنده متن را برای به دست دادن معنی کل متن، باهم ترکیب کرد. «قالب» در «معنی‌شناسی قالب بنياد»، نظامی از مفاهیم مرتبط به هم محسوب می‌شود؛ آن هم به گونه‌ای که برای درک هریک از این مفاهیم مجبوریم کل ساختاری را درک کنیم که مفهوم مدنظر در آن قرار گرفته است. به این ترتیب، وقتی یکی از عناصر موجود در ساختار نامبرده در متنی تظاهر می‌یابد، تمام عناصر و سازه‌های دیگر موجود در آن ساختار نیز به صورت خودکار در دسترس‌اند (فیلمور، ۲۰۰۶ الف، ص ۳۷۳، به نقل از گندمکار، ۱۳۹۳، ص ۱۲۸). طبق نظریهٔ فیلمور، هر فعلی برای تحقیق‌یافتن نیازمند عناصری است که در صورت ناقص‌بودن، فعلی محقق

نمونه)، بصیره (دو نمونه)، بصیر (۵۱ نمونه)، تبصرة (۱ نمونه)، مبصر (۳ نمونه)، مبصرة (۳ نمونه)، مبصرون (۳ نمونه)، مستبصرین (۱ نمونه)، واژه‌های اسمی در میدان معنایی بصرند. در بین واژگان اسمی، بعد از بصیر، بصر (۹ نمونه) و أبصار (۴۴ نمونه) اهمیت بیشتری دارند و در وجه فعلی در (۳۱ نمونه) به صورت (فعل امر و مضارع) به کار رفته است که در این پژوهش، وجه فعلی (و شبه فعل) حاصل از باب «افعال» فعل «بصر» بررسی شده است.

با استناد به برخی معجم‌های ریشه‌شناختی افعال زبان عربی از جمله «لسان‌العرب، تاج‌العروس، المعجم الوسيط، القاموس المحيط، مفردات ألفاظ القرآن، معجم اللغة العربية المعاصرة» برخی مترادف‌های مرتبط با فعل «بصر» به دست آمد که در موقعیت‌های مختلف کاربرد دارند؛ این مترادفات عبارت‌اند از:

(أبصَر، تَوَسَّمَ، رَأَى، شَاهَدَ، عَانَى، لَاحَظَ، لَمَحَ، نَظَرَ، تَطَلَّعَ، رَاقَبَ، لَحَظَ، رَمَقَ، عَقِلَ، عَلَمَ، أَضَاءَ)

اگرچه افعال یادشده همگی مترادف فعل «بصر» هستند، هیچگاه نمی‌توان در موقعیت‌های مختلف، آنها را به جای فعل «أبصَر» نشاند؛ زیرا ممکن است هر لفظ در شرایط و موقعیت‌های مختلف با توجه به روابط جانشینی و همنشینی، معنایی متفاوت نسبت به دیگر موقعیت‌ها داشته باشد.

فعل مزید «أبصَر» نیز که حاصل باب إفعال فعل «بَصَر» است، دارای معانی زیر است:

(رأى، نَظَرَ، عَلِمَ، أَضَاءَ، تَبَيَّنَ، أَدْرَكَ، أَخْبَرَ، التَّفَتَ، وَضَحَّ، اهتدى (ابن‌منظور، ۱۴۱۴، صص ۶۷/۴-۶۴)، مجمع اللغة العربية، د.ت، ص ۱/۵۹؛ زبیدی، د.ت، ص ۱۰/۱۹۷، أَحْمَد مختار، ۱۴۲۹، ص ۱/۲۱۲).

توجه به معانی فعل «أبصَر» در معجم‌های زبان

«لمس‌کردن» است. بدن انسان دستگاه اصلی درک و جذب داده‌های مختلفی است که از مسیر چندین حس متفاوت، حاصل می‌شوند و درک جهان اطراف را به شیوه‌ای چندلایه برای او ممکن می‌سازند. افعال حسی در همه زبان‌ها، مهم‌ترین ابزار بازنمایی حواس مختلف در زبان‌اند. جالب این است که در زبان‌های هند و اروپایی، افعال حسی دستخوش گستره عظیم چندمعنایی می‌شوند که اتفاقاً براساس پژوهش‌های انجام‌شده نظری (آنتونیو، ۱۹۹۹) گستره این چندمعنایی در سطح زبان‌های مختلف، شباهت‌های چشمگیری را می‌نمایاند (افراشی و عسگری، ۱۳۹۶، ص ۶۲).

در نظام معنایی قرآن کریم لفظ «بَصَر» هم در ارتباط با «خالق» و هم در ارتباط با «مخلوق» به کار رفته است. در ارتباط با «خالق»، بصیربودن خداوند به معنای علم او به جزئیات امور است؛ به نحوی که خداوند هر آنچه در دل خاک تیره است را می‌بیند و نسبت به آن آگاهی و دانایی دارد و دیدن او قطعاً منزه از دیدن با عضو است (غزالی، ۱۴۲۹، صص ۱۲۱-۱۲۰). خداوند به سبب آنکه آفریدگار مخلوقات است، به تمام امور آنها آگاه است و نسبت به آنها علم دارد. آیات بسیاری از قرآن نشان دهنده بصیربودن خداوند نسبت به اعمال، افکار و احوالات بندگان و همه جهان هستی است. در ارتباط با مخلوق نیز یعنی انسان، همان معناهای وصفی حاصل از معنای معجمی این کلمه به کار می‌رود که با سیاق و بافت آیه تشخیص‌پذیر است (که بیان خواهد شد)؛ از جمله قدرت بینایی داشتن، آگاهبودن، عالمبودن.

لفظ «بَصَر»، هم به صورت فعلی و هم به صورت اسمی در قرآن به کار رفته است. در وجه اسمی به صورت مفرد و جمع به کار رفته است. بصائر (چهار

یک فعل کاملاً مادی و ظاهری محسوب می‌شود؛ بنابراین، برای اثبات این آیاتی ارائه می‌شود که فعل «أَبْصَرَ» در آنها به صورت قالب معنایی دیداری - ادراکی به کار رفته است:

از جمله آیاتی که فعل «أَبْصَرَ» در قالب دیداری - ادراکی به کار رفته است:

(إِذْ قَالَ لِأَيْمَنِهِ يَا أَبْتَ لَمْ تَعْبُدْ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبَصِّرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا) (مریم / ۴۲)

انصاریان: آنگاه که به پدر [خوانده] اش گفت: پدرم! چرا چیزی را که نمی‌شنود و نمی‌بیند و نمی‌تواند هیچ آسیب و گزندی را از تو بطرف کند، می‌پرسنی!

خرمشاهی: آنگاه که به پدرش گفت: پدرجان چرا چیزی را می‌پرسنی که نمی‌بیند و نمی‌شنود و به حال تو سودی ندارد.

فولادوند: چون به پدرش گفت: پدرجان چرا چیزی را که نمی‌شنود و نمی‌بیند و از تو چیزی را دور نمی‌کند، می‌پرسنی.

مکارم شیرازی: هنگامی که به پدرش گفت: ای پدر! چرا چیزی را پرستش می‌کنی که نمی‌شنود و نمی‌بیند و هیچ مشکلی را از تو حل نمی‌کنند!

جدول شماره (۱) قالب معنایی دیدن با چشم مادی

فعال (لَا يُبَصِّرُ)+ فاعل (ضمیر مستتر هو)	ساختار دستوری
نوع فعل	رویدادی
قالب معنایی	دیداری
۱- بیننده؛ ۲- دیده شده؛ ۳- چشم، ابزار دیدن و دیده شدن	نقش معنایی

به دلیل همنشینی واژه يبصُرُ با يسمَعُ، و نیز کاربرد آن برای بت، معنای دیدن برای ترجمه آن صحیح‌تر

عربی نشان می‌دهد اطلاعات مندرج ذیل این مدخل از یک فرهنگ به فرهنگ دیگر اختلاف دارد و بر اساس این، نتیجه دقیقی از تحلیل چندمعنایی فعل «أَبْصَرَ» ارائه نمی‌شود. این موضوع لزوم بهره‌گیری از روش پیکره‌ای را برجسته کرد؛ بنابراین، برای شناخت معنای فعل «أَبْصَرَ» در آیات مختلف در کل قرآن بر مبنای نظریه «معناشنختی قالب بنیاد» چارلز فیلمور عمل می‌کنیم.

۲-۳- برگردان فارسی قالب‌های معنایی فعل (أَبْصَرَ) در آیات قرآن کریم

۱-۲-۳- قالب معنایی دیداری - ادراکی
کانون توجه فیلمور در پژوهش‌های زبان‌شناسحتی، حوزه تعامل نحو و معناشناسی است؛ این مطلب به این معناست که برای تعیین معنای دقیق باید آن را در قالب جمله بررسی کرد؛ لازمه این کار وجود عناصر جمله مانند فعل، فاعل، مفعول و ... است (گندمکار، ۱۳۹۳، ص ۱۱۸).

با توجه به اینکه «بَصَرٌ» به معنای چشم است، «يبصُر» هم به معنای دیدن با چشم سر یا همان دیدن ظاهری و فیزیکی است. در سوره ملک آیه ۳ و ۴ بصر به معنای چشم است. (الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هُلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ) و سوره احقاف آیه ۲۶، نظر به بحث همنشینی سمع و بصر و افتدۀ، بصر معنای چشم دارد.
شکل شماره (۱) عناصر قالب معنایی فعل دیدن

بیننده (فاعل) چشم (ابزار فعل) دیده شده (مفعول)

با توجه به اینکه عنصر محوری در قالب دیداری ادراکی «بَصَرٌ» چشم است، حوزه معنایی دیداری لازمه

است؛ اما به زودی آنها (محصول اعمال خود را) می‌بینند.

«حال آنان را بنگر و مراقب باش که چه عذاب و مصیبی بر آنها به سبب مخالفت با تو و تکذیب تو بر آنها فرود می‌آید؛ و از این‌رو از جنبه تهدید و ترساندن فرمود: فسوف يصرون» (عمادالدین، ۱۴۲۱، ص ۴۵۲).

در این آیه کریمه نیز فعل امر «أَبْصِرَ» در معنای نگریستن به کار رفته است. نگریستن با نگاه‌کردن و دیدن تفاوت دارد. فرهنگ دهخدا در ذیل معنای نگریستن، این معناها آورده شده است؛ نگرستن، نگریدن، نظرافکنند و نگاه‌کردن (دهخدا، ۱۳۷۷، ذیل نگریستن). روشن است دیدن، حالت ارادی ندارد و از روی قصد نیست و هر چیزی که در معرض دید باشد، دیده می‌شود؛ اما نگاه‌کردن به صورت ارادی و همراه با قصد است و در نگریستن، دیدن با عمق و همراه با تأمل و تفکر است. در نگاه‌کردن، عموماً نگاه‌کردن و دیدن مادی و ظاهری مدنظر است؛ اما در نگریستن، مفهوم نگاه‌کردن فرامادی همراه با در نظر داشتن جوانب و تأمل نهفته است. همچنان که در این آیه مشهود است، خداوند به پیامبر دیدن ظاهری کافران را دستور نمی‌دهد. خداوند به پیامبر دستور می‌دهد حال، آنان را بنگر. این مهم با رابطه همنشینی این فعل با مفعول (هم) به کار رفته است؛ بنابراین، نتیجه اینگونه می‌شود:

جدول شماره (۳) قالب معنایی نگریستن

فعل (أَبْصِرَ) + فاعل (ضمیر مستتر آنت) + مفعول به (ضمیر هم)	ساختار دستوری
رویدادی	نوع فعل
نگریستن	قالب معنایی
۱- نگریسته؛ ۲- دیده شده؛ ۳- چشم، ابزار دیدن و دیده شدن	نقش معنایی

است. ترجمه‌های چهارگانه نیز بیان می‌دهند فعل (أَبْصِرُ متناسب با بافت زبانی آیه و در معنای مرکزی آن به کار رفته است.

جدول شماره (۲) ترجمه‌های فارسی فعل «لا يُبصِرُ»

مترجم فارسی	ترجمه
انصاریان	نمی‌بیند
خرمشاهی	نمی‌بیند
فولادوند	نمی‌بیند
مکارم شیرازی	نمی‌بیند

در بررسی نمونه آیات ارائه شده درباره فعل (أَبْصِرَ) و مشتقات آن، مشخص شد این فعل به صورت دیداری - ادراکی به کار رفته و البته ترجمة مترجمان نیز گویای این است که هر چهار مترجم برای ترجمة آیات به بافت متن توجه داشته و ترجمة خود را متناسب با بافت معنایی آیه ارائه کرده‌اند. نمونه دیگر برای قالب معنایی دیدن ظاهری و مادی، آیه ۱۹۵ سوره اعراف است (أَللَّهُمَّ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدِيٌ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبَصِّرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا). روشن است در عبارت (أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبَصِّرُونَ بِهَا)، دیدن ظاهری و مادی مدنظر است؛ زیرا «چشم»، این نعمت مادی، در کنار نعمت‌های مادی دیگر و اعصابی دیگر بدن (پا، دست، گوش) آورده شده است.

۲-۲-۳- قالب معنایی نگریستن

(وَأَبْصِرُهُمْ فَسَوْفَ يُبَصِّرُونَ) (صفات ۱۷۵)

انصاریان: و آنان را بنگر که به زودی [وزر و وبال گناهانشان را] خواهند دید.

خرمشاهی: و بنگر ایشان را، که زودا به دیده بصیرت بنگرند.

فولادوند: و آنان را بنگر که خواهند دید.

مکارم شیرازی: و وضع آنها را بنگر (چه بی محتوا

می‌بینند.

خرمشاهی: زودا که بنگری و بنگرند.

فولادوند: به زودی خواهی دید و خواهند دید.

مکارم شیرازی: و به زودی تو می‌بینی و آنها نیز می‌بینند.

درباره باء «بَأَيْكُمُ الْمَفْتُون» چند نظر وجود دارد: الف) «مفتون» اسم مفعول و «باء» زایده باشد؛ یعنی در آینده خواهید دید کدام یک از شما گرفتار جنون است؛ ب) «مفتون» مصدر و «باء» به معنای «فی» باشد؛ یعنی خواهید دید در کدام یک از شما جنون وجود دارد؛ ج) «باء» متعلق به محدود و «مفتون» اسم مفعول باشد؛ یعنی خواهید دید نام مجنون، شایسته کدام یک از شما است (نک: نحاس، ۱۴۲۱ق، ص ۵/۵؛ آلوسی، د.ت، ص ۲۵/۲۹؛ طبری، د.ت، ص ۵۶۴). در دو احتمال معنای حرف باء، جمله «بَأَيْكُمُ الْمَفْتُون» مفعول به برای فعل «ستبصر» است.

برای بررسی مفهوم «ستبصر» باید به مفعول آن یعنی جمله «بَأَيْكُمُ الْمَفْتُون» دقت کرد. اینکه «کدام یک دیوانه‌اید» قابل دیدن مادی نیست؛ بلکه باید درک شود البته این درک کردن از رهگذر دیدن با چشم مادی صورت می‌گیرد.

ترجمه‌های چهارگانه نیز بیان می‌کند فعل (أبصِر) مناسب با بافت زبانی آیه و در معنای مرکزی آن به کار رفته است.

جدول شماره (۴) ترجمه‌های فارسی فعل «أبصِر»

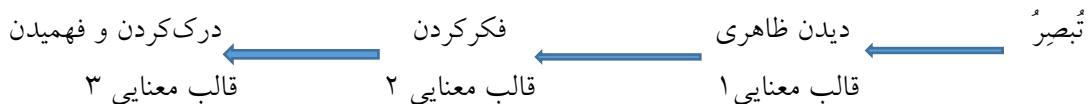
متوجه فارسی	ترجمه
انصاریان	بنگر
خرمشاهی	بنگر
فولادوند	بنگر
مکارم شیرازی	بنگر

تفسیرهای مختلفی از جمله تفسیر الرازی، تفسیر ابن کثیر، تفسیر المیزان، «أبصَرُهُم» را به معنای «بنگر» آورده‌اند و توضیح داده‌اند مقصد این است که آنان را و عذاب‌هایی از جمله قتل و اسارت بر آنان در پی مخالفت با تو بر آنها فرود آمده بنگر و آنان نیز نتیجه کار خود و پیروزی تو را خواهند دید (ر.ک: الرازی، ۱۹۷۱، ص ۳۶۳؛ عمادالدین، ۱۴۲۱، ص ۷۶/۱۲؛ ابن کثیر، تفسیر ابن کثیر، <https://quran.ksu.edu.sa/>

۳-۲-۳- قالب معنایی درک کردن و فهمیدن

(فَسَتَبَصَرُ وَيُبَصِّرُونَ / بِأَيْكُمُ الْمَفْتُونُ) (قلم / ۶-۵)

انصاریان: پس به زودی می‌بینی و [منکران هم]

فرد دنبال آن است که ببیند، صحیح نیست. به سبب اینکه این آیه نتیجه کار را بیان می‌کند که کدام یک دیوانه‌اید، معنای درک کردن و دانستن قوی‌تر است و ترجمه ذیل پیشنهاد می‌شود: به زودی درک خواهی

«این جمله به دلیل اینکه حرف «فاء» در اولش آمده، نتیجه‌گیری از خلاصه مطالب گذشته است» (طباطبایی، ۱۳۹۲، ۱۹/۶۱۹). در آیه فوق، نگریستن و مشاهده کردن، چون حالت ارادی دارد و

ابوبکر الرازی، ۱۹۹۱، ص ۴۸، ذیل بصر؛ قعدان، ۲۰۱۱، ص ۱/۱۲۹، باب الباء مع الصاد؛ طباطبایی، ۱۳۹۲، ص ۱۳/۵۱). آیاتی که در آن، واژه «بَصَرٌ» دلالت بر روشنگری دارد، عبارت‌اند از:

(الْمُرَوَا أَنَا جَعَلْنَا لِلَّيلَ لِيُسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا) (نمل / ۸۶) ترجمه: آیا ندیده‌اند که ما شب را قرار داده‌ایم تا در آن بیاسایند و روز را روشنی‌بخش [گردانیدیم].

(وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً) (اسراء / ۱۲) ترجمه: و نشانه روز را روشنی‌بخش گردانیدیم.
(اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيلَ لِيُسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا)

(غافر / ۶۱) ترجمه: خدا [همان] کسی است که شب را برای شما پدید آورد تا در آن آرام گیرید و روز را روشنی‌بخش [قرار داد].

(وَآتَيْنَا ثُمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً) (اسراء / ۵۹) ترجمه: به شمود ماده شتر دادیم که [پدیده‌ای] روشنگر بود.
(فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً) (نمل / ۱۳) ترجمه:

هنگامی که آیات روشنگر ما به سویشان آمد.

ایه آخر بررسی می‌شود:
(فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ) (نمل / ۱۳)

انصاریان: هنگامی که معجزات روشن ما به سویشان آمد، گفتند: این جادویی آشکار است. خرمشاهی: و چون آیات ما روشنگرانه به سر وقت آنان آمد، گفتند: این جادویی آشکار است.

فولادوند: و هنگامی که آیات روشنگر ما به سویشان آمد، گفتند: این سحری آشکار است.

مکارم شیرازی: و هنگامی که آیات روشنی‌بخش ما به سراغ آنها آمد، گفتند: این سحری است آشکار!

کرد (خواهی فهمید) و آنان نیز درک می‌کنند که کدام یک از شما دیوانه‌اید. درباره ارتباط معنایی فعل فهمیدن با معنای کانونی آن یعنی دیدن، دیدن اشیا و پدیده‌ها مقدمه‌ای برای ایجاد ارتباط بین آنها در ذهن است و به درک و فهم منجر می‌شود.

جدول شماره (۵) قالب معنایی درک کردن و فهمیدن

فعل (ستبصیر) + فاعل (ضمیر مستتر انت) + مفعول به در آیه بعد (بایکم المقتون)	ساختار دستوری
انتزاعی و ذهنی	نوع فعل
درک کردن، فهمیدن	قالب معنایی
۱- درک کننده؛ ۲- درک شده؛ ۳- ذهن، وسیله درک کردن و فهمیدن	نقش معنایی

جدول شماره (۶) قالب معنایی درک کردن و فهمیدن

فعل (بیصرون) + فاعل (ضمیر بارز واو) + مفعول به: در آیه بعد (بایکم المقتون)	ساختار دستوری
انتزاعی و ذهنی	نوع فعل
درک کردن، فهمیدن	قالب معنایی
۱- درک کننده؛ ۲- درک شده؛ ۳- ذهن، وسیله درک کردن و فهمیدن	نقش معنایی

ترجمه‌های چهارگانه نیز بیان می‌کند فعل (ستبصیر) و (بیصرون) متناسب با بافت زبانی آیه ترجمه نشده‌اند و صرفاً در معنای مرکزی آن به کار رفته‌اند.

جدول شماره (۷) ترجمه‌های فارسی فعل «بَصَرٌ» و «بَصَرُونَ»

متراجم فارسی	ترجمه
انصاریان	می‌بینند
خرمشاهی	بنگرند
فولادوند	خواهی دید
مکارم شیرازی	می‌بینند

۴-۲-۳- قالب معنایی روشنایی‌بخشیدن

در بعضی از آیات قرآن، برخی از پدیده‌ها با صفت «بَصَرٌ» به معنای «مضيء» و «روشنگر» آمده‌اند (ر.ک: «بَصَرٌ»

(وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ الْلَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً ...) (إسراء / ۱۲)

انصاریان: ما شب و روز را دو نشانه [قدرت و حکمت خود] قرار دادیم؛ پس شب را بی نور نمودیم و روز را روشن ساختیم ...

خرمشاهی: و شب و روز را دو پدیده قرار دادیم و آنگاه پدیده شب را محو و پدیده روز را روشن گرداندیم ...

فولادوند: و شب و روز را دو نشانه قرار دادیم. نشانه شب را تیره گون و نشانه روز را روشنی بخشد گردانیدیم ...

مکارم شیرازی: ما شب و روز را دو نشانه (توحید و عظمت خود) قرار دادیم. سپس نشانه شب را محو کرده و نشان روز را روشنی بخشد ساختیم ...

جدول شماره (۱۰) ترجمه‌های فارسی «مبصرة» (۲)

ترجمه	مترجم فارسی
روشن	انصاریان
روشن	خرمشاهی
روشنی بخشد	فولادوند
روشنی بخشد	مکارم شیرازی

جدول فوق نشان می‌دهد هر چهار مترجم به معنی و بافتی که کلمه «مبصرة» در آن به کار رفته است، توجه داشته و براساس هم‌نشینی واژه‌های «محونا» و «اللیل» و تقابل آن با «النهار» ترجمۀ صحیحی ارائه داده‌اند.

۵-۲-۳- قالب معنایی نگریستن با بینش عقلی (اندیشیدن)

در دین اسلام به ویژه قرآن کریم، به تعقل و نگریستن به اشیا با بینش عقلی، تأکید بسیار شده و بارها پس از بیان نشانه‌ها و دلایل، همگان را دعوت

جدول شماره (۸) قالب معنایی روشنایی بخشدیدن

ساخترار دستوری	شبیه فعل (مبصرة) + فاعل (ضمیر مستتر «هَا»)
نوع فعل	رویدادی
قالب معنایی	روشنایی بخشدیدن
نقش معنایی	۱- روشنگر (کشکر)؛ ۲- روشن شده (کشیدیر)؛ ۳- آیات، ابزار روشنگری

ترجمه‌های ذیل به خوبی نشان می‌دهد مترجمان منتخب، به بافت زبانی که شبیه فعل «مبصرة» در آن به کار رفته است، توجه داشته و به قالب معنایی مرکزی اکتفا نکرده‌اند. در حقیقت ساختار پیوندی واژگان با یکدیگر را مدنظر قرار داده‌اند تا قالب معنایی جدید «مبصرة» یا معنای نسبی آن، یعنی روشنایی بخشدیدن به دست آمده است؛ ساختاری که در آن مبصرة بدون مفعول انسانی آمده است (کسانی که مبصره را به معنای بیناکننده تلقی می‌کنند، مفعول انسانی برای آن قائل می‌شوند؛ یعنی کافران). شایان ذکر است انصاریان این واژه را به صورت لازم و بقیه مترجمان به صورت متعددی ترجمه کرده‌اند و خرمشاهی به صورت حال (ترجمۀ صحیح) و بقیه به صورت صفت ترجمه کرده‌اند.

جدول شماره (۹) ترجمه‌های فارسی «مبصرة» (۱)

مترجم فارسی	ترجمه
انصاریان	روشن
خرمشاهی	روشنگرانه
فولادوند	فولادوند
مکارم شیرازی	روشنی بخشد

از نمونه‌های دیگر به این آیات کریمه اشاره می‌شود:

^۱- شبیه فعل به اسم‌هایی اطلاق می‌شود که مانند فعلشان عمل می‌کنند و فاعل و گاهی مفعول می‌گیرند. شبیه فعل‌ها عبارت‌اند از: مصدر، اسم فاعل، اسم مفعول و صفت مشبه (الغلابینی، ۱۹۹۹، ص ۱۶۰/۱).

آن آرامش یابید؟ آیا نمی‌بینید؟!

در آیه شریفه فوق، نشانه و معجزه‌ای برای هدایت انسان‌ها مطرح شده است. سپس یک استفهم انکاری به وسیله فعل «لَا تَبْصِرُونَ» آمده است که به نظر می‌رسد با توجه به اینکه معجزات و نشانه‌های الهی اموری معنوی به شمار می‌آیند، آمدن فعل «لَا تَبْصِرُونَ» در آیه شریفه بر امری ذهنی و انتزاعی دلالت داشته باشند که مرتبط با بینش عقلی است؛ زیرا بینش عقلی است که به هدایت منجر می‌شود؛ اگرچه نقش چشم مادی نیز انکارناپذیر است. «بدین‌سان، بینش انسان، ابزاری است که از رهگذر عقل و خرد - همراه فطرت - فراچنگ می‌آید و راه درست رشد و تکامل را می‌نمایاند» (احمدیان و همکاران، ۱۳۸۵: ۱۶۸). نکته دیگر اینکه واژه «أَرَأَيْتُمْ» (به من خبر دهید) باعث به چالش کشیده شدن مخاطب و فراخواندن او به تفکر می‌شود. همچنین چیز قابل رویتی (مادی) وجود ندارد که تبصرون را به معنای دیدن بگیریم؛ مسئله یک مسئله عقلی است و طبیعی است براساس این همنشینی کلمات، آن را به معنای اندیشیدن بگیرم.

شایان ذکر است دهخدا یکی از معانی نگریستن را تأمل کردن، فکر کردن و اندیشیدن آورده (دهخدا: ذیل نگریستن) و مثالی از این معنا را ارائه داده است «وی سنگی پنج شش منی را راست کرد و زمانی نگریست و اندیشه کرد، پس عراده بکشیدند و سنگ روان شد (تاریخ بیهقی: ۴۷۳؛ به نقل از دهخدا، ذیل نگریستن). ارتباط بین فعل دیدن و اندیشیدن است؛ زمانی که فرد در شرایطی قرار می‌گیرد و در آن با چیزهایی مواجه می‌شود، جنبه‌های آن در ذهنیت نقش می‌بندد و بهناچار درباره آن می‌اندیشد.

به تعقل و بینش عقلی کرده است؛ زیرا این عقل است که باعث تمیز حق از باطل و دیدن اشیا به صورت واقعی و حقیقی می‌شود؛ از این‌رو «انسان صاحب فطرت و عقل، دارای هویتی فراتر از عالم ماده است و کیفیت حیاتش وابسته به حاکمیت عقل اوست. رفتارها و کردارها تجلی محتوا و کیفیت ابعاد ادراکی و فطری انسان است که وقتی به صورت ارادی و براساس عقیده و اخلاق در چهارچوب فطرت سلیم اجرا شود، عمل صالح است» (عربزاده و صدرحسینی و میرعظیمی، ۱۳۹۶، ص ۸۵).

قرآن کریم درباره استفاده انسان از قوه بینش عقلی خود می‌فرماید:

(فُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَّا اللَّهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ) (قصص / ۷۲)

انصاریان: بگو به من خبر دهید اگر خدا روز را برم شما تا روز قیامت پاینده و جاوید کند، کدام معبودی است جز خدا که شبی را برای شما بیاورد تا در آن بیارامید؟ پس آیا [آثار قدرت او را] نمی‌بینید؟

خرمشاهی: بگو بیندیشید اگر خداوند روز را برم شما تا روز قیامت پاینده گرداند، چه خدایی جز خداوند برای شما شب را به میان می‌آورد که در آن بیارامید، آیا نمی‌نگرید؟

فولادوند: بگو هان چه می‌پنداشد اگر خدا تا روز قیامت روز را بر شما جاوید بدارد جز خداوند کدامین معبود برای شما شبی می‌آورد که در آن آرام گیرید آیا نمی‌بینید؟

مکارم شیرازی: بگو: به من خبر دهید هر گاه خداوند روز را تا قیامت بر شما جاودان کند، کدام معبود غیر از الله است که شی برای شما بیاورد تا در

انصاریان: بی تردید برای شما از سوی پروردگارtan دلایلی روشن آمده، پس هر که [به وسیله آن دلایل بینا شود و حقایق را با چشم دل] ببیند به سود خود اوست و هر که [با پشت کردن به دلایل] کوردل شود و از دیدن حقایق محروم گردد] به زیان خود اوست.

خرمشاهی: به راستی روشنگری‌هایی از سوی پروردگارtan برای شما آمده است، پس هر کس به دیده بصیرت بنگرد، به سود خود اوست و هر کس از سر بصیرت ننگرد، به زیان خود اوست.

فولادوند: به راستی رهنمودهایی از جانب پروردگارtan برای شما آمده است. پس هر که به دیده بصیرت بنگرد، به سود خود او و هر کس از سر بصیرت ننگرد، به زیان خود اوست.

مکارم شیرازی: دلایل روشن از طرف پروردگارtan برای شما آمد، کسی که (به وسیله آن، حق را) ببیند، به سود خود اوست و کسی که از دیدن آن چشم بپوشد، به زیان خود اوست.

کلمه «بصائر» به معنای دلایل و رهنمودهای نشان (نک: ابن‌منظور، ۱۴۱۴، ص ۱۶۳؛ طباطبایی، ۱۳۹۲؛ ج ۷، ص ۳۰۳؛ السمین الحلبي، ۱۹۹۶، ص ۱۹۵/۱) و نشانه و رهنمود باعث تعلق و تفکر می‌شود؛ نتیجه اینکه هر کس در آن نشانه‌ها با تأمل بنگرد، به سود خود اوست. ترجمۀ هر چهار مترجم نشان می‌دهد به خوبی متوجه مفهوم و قالب معنایی واژه «أَبْصَر» شده‌اند و هر کدام به طریقی مفهوم را ارائه داده‌اند. خرمشاهی و فولادوند به صورت «نگریستن با دیده بصیرت» ترجمه کرده‌اند و انصاریان و مکارم همراه با توضیح داخل پرانتز، معنا را از قالب معنایی دیدن مادی دور کرده و به سمت بینش عمیق برده‌اند؛ هر چند بهتر بود به صورت مستقیم، دیدن با تعلق و

جدول شماره (۱۱): قالب معنایی نگریستن با بینش عقلی (اندیشیدن)

ساختار دستوری	فعل (لاتبصرون) + فاعل (ضمیر باز و او) + مفعول به در تقدیر
نوع فعل	انتزاعی و ذهنی
قالب معنایی	نگریستن با بینش عقلی
۱- بیننده با بینش عقلی؛ ۲- دیده‌شده معنوی؛ ۳- ذهن، ابزار بینش و اندیشیدن	نقش معنایی

ترجمه‌های آورده‌شده در جدول ذیل، به خوبی نشان می‌دهد از بین مترجمان منتخب، تنها ترجمۀ خرمشاهی بر مبنای قالب و بافت آیه بوده است. در تأکید معنای «اندیشیدن» از «نمی‌نگرد» که مدنظر خرمشاهی است، باید گفت ایشان در ابتدای ترجمۀ همین آیه مفهوم اندیشیدن را آورده است: «بگو بیندیشید...». دیگر مترجمان، به بافت زبانی که فعل «لاتبصرون» در آن به کار رفته است، عنایتی نداشته و به قالب معنایی مرکزی اکتفا کرده‌اند. در صورتی که می‌باید ساختار پیوندی واژگان با یکدیگر را مدنظر قرار می‌دادند تا قالب معنایی جدید «لاتبصرون» یا معنای نسبی آن، یعنی نگاه با بینش عقلی به دست می‌آمد و ترجمۀ دقیق‌تری ارائه می‌شد.

جدول شماره (۱۲): ترجمه‌های فارسی فعل «أَفْلَأَ تُبَصِّرُونَ»

مترجم فارسی	ترجمه
انصاریان	نمی‌بینید
خرمشاهی	نمی‌نگرد
فولادوند	نمی‌بینند
مکارم شیرازی	نمی‌بیند

نتایج مطالب این بخش نشان می‌دهند مترجمان منتخب به جز خرمشاهی، ترجمۀ‌های خود را براساس قالب و سیاق آیه ارائه نکرده‌اند.
 (قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعلی‌ها) (انعام / ۱۰۴)

انسان نیرویی برای دریافت نور الهی وجود دارد و برای اثبات آن مدعایه آیه ۲۲ زمر استناد می‌کند (أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّنْ رَّبِّهِ). همچنین به روح الهی نیز از آن تعبیر شده است (فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي) (حجر: ۲۹). عقل نظری، بصیرت باطنی، نور ایمان و یقین نیز نامیده می‌شود که توانایی آن در شناخت مفاهیم عقلی همچون شناخت و ادراک خداوند و نیازمندی عالم به مدبری حکیم است. عرفا بیشتر آن را نور یا روح الهی می‌نامند و آن را نیرویی می‌دانند که دل را به نیرویی قدسی منور می‌کند و به وسیله آن حقایق امور شناخته می‌شوند، حق و باطل از هم تمیز داده می‌شوند و آن در مقام چشم برای قلب است. در فلسفه نیز از آن به قوه عاقله یا قوه قدسیه تعبیر می‌کنند (ر.ک. دائرة المعارف قرآن، ۱۳۸۵، صص ۵۷۵ - ۵۷۶).

آیه زیر بیان می‌کند تقوا سبب ایجاد بینش و بصیرت قلبی می‌شود:

(إِنَّ الَّذِينَ أَتَقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ) (اعراف / ۲۰۱)

انصاریان: مسلمًا کسانی که [نسبت به گناهان، معاصی و آلودگی‌های ظاهری و باطنی] تقوا ورزیده‌اند، هرگاه وسوسه‌هایی از سوی شیطان به آنان رسد [خداؤ و قیامت را] یاد کنند. پس بی درنگ بینا شوند [و از دام و سوسه‌هایش نجات یابند].

خرمشاهی: پرهیزگاران هرگاه خیالی شیطانی عارضشان شود، یاد [خداؤ] کنند و آنگاه دیده‌ور شوند.

فولادوند: درحقیقت کسانی که [[از خدا] پروا دارند، چون وسوسه‌ای از جانب شیطان بدیشان رسد، [خدا را] به یاد آورند و بنگاه بینا شوند.

مکارم شیرازی: پرهیزگاران هنگامی که گرفتار

تأمل ترجمه می‌شد.

جدول شماره (۱۳): قالب معنایی نگریستن با بینش عقلی (اندیشیدن)

ساختار دستوری	فعل (أَبْصَرَ) + فاعل (ضمیر مستتر هو) + مفعول به در تقدیر
نوع فعل	انتزاعی و ذهنی و عقلی
قالب معنایی	نگریستن با بینش عقلی
نقش معنایی	۱- بیننده با بینش عقلی؛ ۲- دیده‌شده معنوی؛ ۳- عقل، ابزار تعقل و بینش

جدول شماره (۱۴): ترجمه‌های فارسی فعل «أَبْصَرَ»

متترجم فارسی	ترجمه
اصاریان	بینا شود
خرمشاهی	به دیده بصیرت بینگرد
فولادوند	به دیده بصیرت بینگرد
مکارم شیرازی	(حق را) ببیند

۳-۲-۶- قالب معنایی بصیرت یافتن

بصیرت در لغت به معنی عقیده قلبی، شناخت، یقین، زیرکی و عبرت است و در اصطلاح، عبارت است از قوه ای در قلب شخص که به نور قدسی منور است و به وسیله آن حقایق اشیا و امور ادراک می‌شود. همان‌گونه که شخص به وسیله چشم، صور و ظواهر اشیا را می‌بیند. همچنین بصیرت، معرفت و اعتقاد حاصل شده در قلب، نسبت به امور دینی و حقایق امور است (ر.ک: هاشمی رفسنجانی، ۱۳۸۸، ج ۶، ص ۱۶۳).

زمخشری «بصر» را نور چشم و قوه بینایی و بصیرت را نور قلب و ابزار تأمل و تفکر می‌داند. در برخی آیات این دو گونه بینایی در کنار هم قرار گرفته‌اند (... وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبَصِّرُونَ) (اعراف / ۱۹۸). آیات فراوانی، بینایی ظاهری را کنایه از بینایی عقلی یا باطنی گرفته‌اند. دانشمندان مسلمان با استناد به آیات قرآنی بر این عقیده‌اند که در قلب

إِلَيْكُ وَهُمْ لَا يُبَصِّرُونَ) (اعراف / ۱۹۸)، بیصرورون معنایی غیر از ینظرون دارد و قطعاً معنای دیدن ظاهری را ندارد؛ زیرا در جمله قبل می‌فرماید: به تو نگاه می‌کنند...؛ یعنی رویت ظاهری دارند؛ اما رویت باطنی ندارند.

۳-۳- قالب‌های معنایی فعل «أَبْصَرَ» در ترجمه فارسی

پس از بررسی قالب‌های معنایی فعل «أَبْصَرَ» در آیات مختلف، معانی زیر با توجه به قالب به کاررفته در آن و بحث همنشینی به دست آمد:

برچسب (معنای فعل)	فعل
نگاه کردن	«أَبْصَرَ»
نگریستن	
درک کردن	
نگریستن با بینش عقلی (اندیشیدن)	
روشن ساختن	
بصیرت یافتن	

در جدول فوق یک قالب معنای مرکزی و چندین قالب معنای فرعی برای آن وجود دارد که بین قالب معنای مرکزی و قالب‌های معنای فرعی ارتباط وجود دارد که این ارتباط همان دیدن با چشم سر است.

۴- رویکرد مترجمان در ترجمه فعل «أَبْصَرَ» در نگاه کلی

با توجه به جدول زیر، مترجمان در چهار قالب معنایی (دیدن ظاهری، نگریستن، روشنایی بخشیدن و بصیرت یافتن) اتفاق نظر داشته‌اند و به بافت آیه‌ای توجه داشته‌اند که فعل مدنظر در آن به کار رفته است؛ اما درباره قالب معنایی (درک کردن)، هیچ‌کدام از مترجمان به بافت آیه توجه نداشته‌اند و درباره قالب معنایی «نگریستن با بینش عقلی»، فقط خرمشاهی

وسوشهای شیطان شوند، به یاد (خدا و پاداش و کیفر او) می‌افتد و (در پرتو یاد او راه حق را می‌بینند و بینا می‌گردند.

جدول شماره (۱۵): قالب معنایی بصیرت یافتن

شبه فعل (بمتصرون) + فاعل (ضمیر مستتر هو)	ساختار دستوری
ذهنی / اقلبی	نوع فعل
بصیرت یافتن	قالب معنایی
بیننده؛ ۲ - دیده‌شده؛ ۳ - قلب و سیله بصیرت یابی	نقش معنایی

جدول شماره (۱۶): ترجمه‌های فارسی شبه فعل «بُصِرُونَ»

ترجمه	مترجم فارسی
بینا شوند	انصاریان
دیده‌ور شوند	خرمشاهی
بینا شوند	فولادوند
بینا می‌گردند	مکارم شیرازی

در ترجمه‌های ارائه شده، هرچند مترجمان (براساس توضیحاتی که در ترجمه و داخل پرانتز آورده‌اند) متوجه مفهوم «بمتصرون» هستند، معادل دقیق تری برای این واژه نیاورده‌اند. بینشدن واژه عامی است که بیشتر برای بینایی چشم (بینایی ظاهری) استفاده می‌شود؛ همچنان که برای بینایی چشم حضرت یعقوب از همین واژه، استفاده و ترجمه کرده‌اند (فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ الْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا) (یوسف / ۹۶)؛ بنابراین، بینشدن که برای بینایی ظاهری چشم استفاده می‌شود، نباید برای بینایی قلب استفاده شود و بهتر است معادل «بصیرت یابند» شود. انتخاب این معادل از آن نظر اهمیت دارد که این اتفاق با پیش شرط «تقوا پیشه کردن» رخ می‌دهد و همین طور هنگام برخورد با شیاطین که امری معنوی است و نه فیزیکی و مادی.

شایان ذکر است در آیه حاضر (... وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ

قالب معنایی را در نظر داشته و ترجمة صحیحی ارائه

کرده است.

جدول شماره (۱۷): ترجمه‌های صحیح فعل «أبصَر» و مشتقات آن

تصیرت یافتن	درک کردن	اندیشیدن	روشنایی بخشیدن	نگریستن	دیدن ظاهری	ترجمه «أبصَر»
-	-	-	✓	✓	✓	انصاریان
-	-	✓	✓	✓	✓	خرمشاهی
-	-	-	✓	✓	✓	فولادوند
-	-	-	✓	✓	✓	مکارم شیرازی

با بررسی و مقایسه چهار ترجمه ارائه شده، این نتیجه حاصل شد که انصاریان، خرمشاهی و فولادوند در ترجمه آیات به قالب آیه و بافت زبانی آیات توجه بیشتری داشته‌اند و ترجمه‌های ارائه شده این سه با دقت بیشتری صورت گرفته است. در پی عنایت اندک به تفاوت‌های معنایی میان معادل‌های فارسی مفهوم «دیدن»، مترجمان، بیشتر فعل «أبصَر» را در قالب معنای دیدن ترجمه کرده‌اند و این ترجمه نسبت به قالب‌های معنایی دیگری دارای بسامد بیشتری در بین ترجمه‌های ارائه شده است.

کتابنامه

قرآن کریم

آل‌وسی، شهاب‌الدین. (د.ت). تفسیر روح‌المعانی، کتابخانه‌الکترونیکی مدرسه‌فقاهت <http://lib.eshia.ir/> افرادی، آذیتا و سجاد صامت. (۱۳۹۳ش). چندمعنایی نظام مند با رویکردی شناختی در زبان فارسی «شنیدن» تحلیل چندمعنایی فعل حسی. ادب پژوهی، ۲۹-۵۹ (۳۰)، ۸.

افراشی، آذیتا و سانا ز عسگری. (۱۳۹۶ش). چندمعنایی فعل حسی دیدن در زبان فارسی: پژوهشی

نتیجه‌گیری

فعل «أبصَر» مناسب با ترکیب‌های همنشینی، قالب‌های معنایی شناختی ای را ارائه می‌دهد که با معنای مرکزی و سر نمونه دیدن ظاهری، ارتباط شعاعی و همبستگی معنایی دارند؛ ضمن آنکه با یکدیگر متفاوت اند؛ بنابراین، باید در ترجمه فارسی آن، مناسب با بافت زبانی عمل کرد و به این تفاوت‌ها نگریست تا ترجمه درست و دقیق‌تری به دست آید.

فعل «أبصَر» و شبه فعل آن در قرآن کریم دارای قالب‌های معنایی «دیداری، درک کردن، نگریستن، نگریستن با بینش عقلی (اندیشیدن)، روشنایی بخشیدن، بصیرت یافتن» است.

مترجمان در سه قالب معنایی (دیدن ظاهری، نگریستن، روشنایی بخشیدن) اتفاق نظر داشته‌اند و به بافت آیه‌ای توجه داشته‌اند که فعل مدنظر در آن به کار رفته است؛ اما درباره قالب معنایی (درک کردن) و بصیرت یافتن، هیچ‌کدام از مترجمان به بافت آیه توجه نداشته‌اند و درباره قالب معنایی «اندیشیدن»، فقط خرمشاهی قالب معنایی را در نظر داشته و ترجمة صحیحی ارائه کرده است. نتیجه آنکه خرمشاهی بیشترین دقت را به بحث همنشینی و بافت آیه داشته است.

- الزيدي، المرتضى. (د.ت). *تاج العروس من جواهر القاموس*. بيروت: دارالفكر.
- ستودهنيا، محمدرضا. (۱۳۸۸ش). *بصیرت در قرآن با تکيه بر آيه ۱۰۸ سوره یوسف. مطالعات قرآن و حدیث*، ۲ (۲)، ۱۷۴-۱۴۱.
- السمین الحلبي، احمد بن يوسف. (۱۹۹۶). *عمدة الحفاظ فى تفسير أشرف الألفاظ. معجم لغوى لألفاظ القرآن الكريم*. تحقيق: محمد باسل عين السود، الجزء الأول. بيروت: دارالكتب العلمية.
- شاملی، نصرالله و فرزانه حاجی قاسمی. (۱۳۹۶). *شبکه شعاعی معنای «دیدن» در خطبه‌های نهج البلاغه بر پایه معناشناسی شناختی قالبی*. پژوهشنامه نهج البلاغه، ۵ (۱۹)، ۱۲۴-۱۰۱.
- صفوی، کورش. (۱۳۷۸ش). *در زمانی بر معناشناسی*. تهران: سوره مهر.
- عربزاده، الهه؛ صدرحسینی، علیرضا و حمیدرضا میرعظمی. (۱۳۹۶). *عوامل بینش صحیح جامعه علمی، در آیات و روایات*. پژوهشنامه قرآن و حدیث، ش ۲۱، ۱۰۶-۸۳.
- عمادالدین، أبو الفداء. (۱۴۲۱ق). *تفسیر القرآن العظيم* (تفسیر ابن‌کثیر) (المجلد ۱۰). تحقيق: مصطفی السيد محمد و الآخرون. القاهرة: قرطبة و أولاد الشيخ.
- عموزاده، محمد؛ کریمی دوستان، غلامحسین و بابک شریف. (۱۳۹۵ش). *شبکه معنایی فعل گرفتن براساس انگاره چندمعنایی اصولمند*. پژوهش‌های زبانی، ۷ (۱)، ۱۱۷-۱۳۶.
- غزالی، ابوحامد محمد بن محمد. (۱۴۲۹ق). *المقصد الأسنی فی شرح معانی أسماء الله الحسنی*. چاپ اول. قاهره: دارالسلام.
- شناختی و پیکره‌ای. پژوهش‌های زبان‌شناسی تطبیقی، ۷ (۱۴)، ۶۱-۷.
- ابن‌کثیر، عمادالدین ابوالفداء. (د.ت). *تفسیر ابن‌کثیر، مشروع المصحف الالكتروني*، جامعة الملك سعود https://quran.ksu.edu.sa/tafseer/katheer/sura37_aya175.html#katheer
- ابن‌منظور، محمد بن مکرم. (۱۴۱۴). *لسان العرب*. الطبعة الثالثة. بيروت: دار صادر.
- أحمد مختار، عمر. (۱۴۲۷ق). *علم الدلالة*. القاهرة: عالم الكتب.
- (۱۴۲۹ق). *معجم اللغة العربية المعاصرة*. القاهرة: عالم الكتب.
- احمدیان، ابراهیم و همکاران. (۱۳۸۵). *فرهنگ شیعه*. چاپ اول. قم: زمزم هدایت.
- حاجی قاسمی، فرزانه و نصرالله شاملی. (۱۳۹۵ش). *قالب‌های معنایی فعل «رأى» در آیات قرآن کریم و برگردان فارسی* (بر پایه نظریه معناشناسی قالبی چارلز فیلمور). دو فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات ترجمه قرآن و حدیث، ۳ (۶)، ۸۳-۵۷.
- حسابی، اکبر. (۱۳۹۴). *قالب‌های معنایی خوردن از منظر معناشناسی قالبی*. مجلة زبان و زبان‌شناسی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۱ (۲۲)، ۱-۲۶.
- دلارامی فر، منصوره؛ یوسفیان، پاکزاد و محمد البخش و همکاران. (۱۳۹۶ش). *روابط معنایی فعل گرفتن در زبان فارسی: رویکرد معنی‌شناسی قالب بنیاد فیلمور*. پژوهش‌های زبانی، ۸ (۱)، ۹۸-۷۹.
- دهخدا، علی‌اکبر. (۱۳۷۷). *لغت‌نامه دهخدا*. چاپ اول. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- الرازی، ابوبکر. (۱۹۹۱). *مختار الصحاح*. تحقيق: سلیم محمد. بيروت: دارالكتب العلمية.

مرکز فرهنگ و معارف قرآن. (۱۳۸۵). دائرة المعارف قرآن کریم (جلد پنجم). قم: مؤسسه بوستان کتاب.

نحاس، ابو جعفر. (۱۴۲۱ق). إعراب القرآن. الطبعة الأولى. بيروت: دار الكتب العلمية.

هاشمی رفسنجانی، اکبر. (۱۳۸۸ش). فرهنگ قرآن (کلید راهیابی به موضوعات و مفاهیم قرآن کریم).

جلد ششم. قم: مؤسسه بوستان کتاب.

Bibliography

The Holy Quran

Afrashi, Azita. & Asgari, Sanaz. (1396 Sun). The Polynomial of Sensing Verb in Persian: Cognitive and Figurative Research, *Comparative Linguistics Research*, 7 (14), 7-61.

Afrashi, Azita. Samet, Sajad. (1393 Sun), Systematic Polynomial with Cognitive Approach, Multi-Semantic Analysis of Perception Verb “Hearing” in Persian, Adab Pazhuhi, 8(30), 8-30.

Ahmad Mukhtar, Omar. (1427 AH). Semantics, Cairo: Alam Al-Kotob.

(1429 AH), Dictionary of Modern Written Arabic, Cairo: Alam Al kotob.

Ahmadian, Ibrahim et al. (1385 Sun). Shia culture. First Edition, Qom: Zamzam Hidayat.

Alusi, Tafsir, ruh almaeani: <http://lib.eshia.ir>

Amozadeh, mohammad, Karimi Doostan. And Gholamhossein, and Sharif, Babak, (1395 Sun). The Semantic Network of “Gereftan” in Persian Based on Principled Polysemy Model, Linguistic Research, 7 (1), 117-136.

Arabzadeh, Elahe. & Sadr Hosseini, Alireza. And Hamid Reza Mir Azimi. (1396 Sun). Factors for the correct insight of the scientific community, in verses and narratives. Quran and Hadith Research Journal, (21), 83-106.

الغایینی. (۱۹۹۹). جامع الدروس العربية. بيروت: المكتبة العصرية.

قائمه نیا، علیرضا. (۱۳۸۶ش). زبان‌شناسی شناختی و مطالعات قرآنی. ذهن، ش ۳۱، ۲۶-۳۲.

قعدان، زیدان عبدالفتاح. (۲۰۱۱). المعجم الإسلامي. الطبعة الأولى. عمان: دارأسامة للنشر والتوزيع.

طباطبایی، سید محمدحسین. (۱۳۹۲ش). المیزان فی تفسیر القرآن. ترجمه محمدباقر موسوی همدانی. قم: دفتر انتشارات اسلامی.

طبری، محمد بن جریر. (د.ت). تفسیر طبری.

مشروع المصحف الإلكتروني، جامعة الملك سعود <http://quran.ksu.edu.sa/tafseer/tabary/sura6.8-aya6.html>

طهماسبی، عدنان و صدیقه جعفری. (۱۳۹۳).

جستاری در ترجمه از عربی به فارسی با تکیه بر فرایند «معادل یابی معنوی» (بررسی موردي رمان السکریه). پژوهش‌های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، ۴ (۱۰)، ۱۲۰-۹۹.

گندمکار، راحله. (۱۳۹۳ش). تحلیل معنایی واژگان فارسی بر مبنای رویکرد معناشناسی قالب بنیاد. علم زبان، ۲ (۲)، ۱۴۲-۱۱۷.

مجمع اللغة العربية بالقاهرة. (د.ت). المعجم الوسيط. القاهرة: دار الدعوة.

محققیان، زهرا. (۱۳۹۳ش). نشانه‌شناسی لایه‌ای آیات قرآن کریم با توجه به روابط درون‌منتهی و بین‌منتهی. قرآن شناخت، ۷ (۱)، ۲۷-۴۶.

مشکین فام، بتول و اعظم دهقانی. (۱۳۹۷). بررسی شناختی شبکه معنایی حرف «ث» در قرآن کریم.

پژوهش‌های زبان‌شناسی قرآن، ۷ (۲)، ۱-۱۶.

- Meshkinfam, Batool Dehghani, Azam. (1397 Sun). Cognitive study of semantic network of the letter "Thumma" in the Holy Quran, linguistic research in holy Quran, 7(2), 1-16.
- Mohagheghian, Zahra. (1393 Sun). Layered semiotics of the Holy Qur'anic verses with regard to intra-textual and intertextual relations. Quran Cognition, 7 (1), 27-46.
- Nahhas, Abu Ja`far. (1421 AH). 'iierab alquran, First edition, Beirut: Muhammed Ali Beydoun Publications, Dar Al-Kutub Al-Elmiat.
- Qadan, Zaidan Abdel-Fattah. (2011). almuejam al'iislami. First edition, Oman: darasamat llnashr waltawzie.
- Qara'ati, Mohsen. (1387 Sun). Tafsire noor, Vol. 7, Tehran: Markaze Farhangie Darshayi az Quran.
- Razi, Abu Bakr. (1971). Mukhtar al-Sahah. Investigation: Salim Muhammad, Beirut: Scientific Books House.
- Safavi. Kourosh. (1378 Sun). An Introduction to Semantics, Tehran: sureh Mehr.
- Samin Al- Halabi, Ahmed bin Youssef. (1996). umdat alhifaz fi tafsir 'ashraf al'alfaz. muejam laghawiin li'alfaz al quran al karim, an investigation: Muhammad Basil Ain al-Soud, Part One, Beirut: daralakutub aleilmiat.
- Shamli, Nasrollah. And Haji Qasemi, Farzaneh. (1396 Sun). The radial network of the meaning of "seeing" in Nahj al-Balagha sermons based on a molded cognitive semantics. Journal of Nahj al-Balagheh, 5 (19), 101-124.
- Sotoudeh Nia, Mohammad Reza. (1388 Sun). Insight in the Quran based on the verse 108 of Sura Yusuf. Studies in Quran and Hadith, 2 (2), 141-174.
- Tabari, Tafsir Tabari: http://quran.ksu.edu.sa/tafseer/tabary/sur_a68-aya6.html
- Tabarsi. (1427 AH). majmae albayan fi tafsir alquran, First edition, Beirut: Dar Dehkhoda, Ali Akbar. (1377 Sun). Dehkhoda dictionary, First edition, Tehran: Tehran University Press.
- Dellarlamifar, Mansoura. And Yusufian, Pakzad. And Mohammad Allah Bakhsh et al. (1396 Sun). Semantic Relationships of Verbs in Persian: A Semantic Approach to the Filmore Foundation. Linguistic Research, 8 (1), 79-98.
- Ghalayini. (1999). jamie aldurus alearabiati, Arab Lessons Collector, Beirut: almuktabat aleasriat.
- Gandomkar, Rahele. (1393 Sun). Semantic Analysis of Persian Words Based on Format-Based Semantics, Language science, 2(2) 117-142.
- Ghaemynia, Alireza. (1386 Sun). Cognitive Linguistics and Qur'anic Studies, Mind, (30), 3-26.
- Haji Qasemi, Farzaneh. And Shamley, Nasrallah. (1395 Sun). Semantic Forms of the Verb (رأى) in the Qur'anic Verses and Persian Translation (Based on Charles Filmore's Theoretical Semantic Theory), Two Quarterly Journal of Translation Studies of the Quran and Hadith, 3 (6), 83-57.
- Hesabi, Akbar. (1394 Sun). Semantic Templates of Eating from a Formal Semantics Perspective. Journal of Language and Linguistics, Humanities and Cultural Studies Institute, 11 (22), 1-26.
- Ibn Mansur, Mohammad ibn Mokaram. (1414 AH). Lisan al-Arab, Beirut, Dar Sadr.
- Ibn kathir, Tafsir Ibn kathir <https://quran.ksu.edu.sa/tafseer/katheer/sura37-aya175.html#katheer>
- Imad al-Din, Abu al-Fedaa. (1421 AH). tafsir alquran aleazim (Tafsir Ibn Katheer), Vol. 10, Investigation: Mustafa Muhammad and the others, Cairo: Cordoba va Avlad Al- Sheikh
- Markaze Maaref Quran. (1385 Sun). Daerat Al-Maaref Quran Karim, Vol. 5, Qom: Bustane ketab institute

- Researches on Translation in Arabic Language and Literature, 4(10), Number 10, 99 - 120.
- The Arabic Language Academy in Cairo. (N.D). almaejam alwasit, Cairo: Dar Al Dawa.
- Zubaidi, Al-Murtada. (N.D). Taj al-Arus Min Jawahir al-Qamus, Beirut: Dar Al-Fekr.
- Al-Mortada.
- Tabatabai, Seyyed Mohammad Hussein. (1392 Sun). Al-Mizan Fe Tafsir Al-Qur'an. Translated by: Mohammad Bagher Mousavi Hamedani, Qom: dafter Entesharat Eslami.
- Tahmasbi Adnan, Jafari Sedigheh. (1393 Sun). Researching in Translation from Arabic into Persian Relying on the Process of "Moral Equivalence" (Case Study of the Novel Al-Sukariya),

Surf and download all data from SID.ir: www.SID.ir

Translate via STRS.ir: www.STRS.ir

Follow our scientific posts via our Blog: www.sid.ir/blog

Use our educational service (Courses, Workshops, Videos and etc.) via Workshop: www.sid.ir/workshop